Nr. 130. Poznań, środa 16. listopada 1927. IX. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na listopad 1927 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji: 4.— złote. Na pocztach 4.19 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 4.70 złote. Pod opaską za granicę (oprócz Gdańska): 6.— złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 35 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 40 groszy. Zagranicą 60 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
Drukarnia: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań. Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu.

Gospodarka rabunkowa w lasach?

Od pewnego czasu toczy się ożywiona dyskusja, nabierająca niekiedy form ostrej polemiki na temat nadmiernego eksploatowania naszych lasów. Jedni twierdzą, że lasy są obrabowywane, inni zaś stanowczo przeczą takim wersjom. Wobec tego przeprowadziliśmy na zasadzie będących do dyspozycji za okres ostatniej kampanji 1926/7 r. statystyk sprawdzenie. **Zaraz z góry stwierdzić chcemy, że rezultaty mają raczej charakter prawdopodobieństwa,** ponieważ za dostawę naszych obliczeń wzięliśmy dane tymczasowe G. U. S., które są jeszcze przeważnie ogólnikowe, gdyż nie są ujawnione poszczególne gatunki drzewa, co daje w rezultacie przy przeliczeniu na masę drzewną, pewne odchylenia, zresztą niezbyt wielkie. Dalej przeprowadzaliśmy obliczenia na podstawie przeschniętego w lesie drewna, gdyż wydawała nam się ta droga jedynie możliwą z uwagi na przerabianie i eksport drewna zupełnie mokrego oraz częściowo i zupełnie wyschniętego. Całkiem pominęliśmy różniczkowania drewna pod względem wagi stosownie do miejsca pochodzenia i wobec tego różniącej się jakości, pozostawiając wyświetlenie tej, jeszcze zawsze spornej, kwestji naszym zawodowym leśnikom.

Dalej przyjęliśmy dane G. U. S. jako zgadzające się z rzeczywistością, gdyż jak wiadomo, są odchylenia między zeszłoroczną statystyką kolejową a danemi G. U S., który podaje blisko o 1 milj. m³ więcej. Zapotrzebowanie krajowe papierówki figuruje w naszem zestawieniu w wysokości zeszłorocznego (1926 r.) zużycia, gdyż jak wiadomo, papiernie nasze nie rozwinęły się od tego czasu tak, by jednocześnie też i cyfry konsumpcji zasadniczo się zmieniły.

Myślą przewodnią naszych rozważań był fakt, że według, zdaje się dziesięcioletniego planu rębnego Ministerstwa Rolnictwa, łączna miąższość mającego być w kampanję wyprodukowanego drewna, ustalona tak dla lasów prywatnych jak i państwowych, wynosi 23—24 milj. m³, że 55% tej masy stanowi drewno użytkowe (również według danych Ministerstwa Rolnictwa).

Ilości eksportowane i ilości zużyte wewnątrz kraju, bezspornie dające się ująć statystycznie, przedstawiają się jak następuje: (w okresie od października 1926 r. do października 1927 r.)

	eksport w m³	zapotrzebowanie krajowe w m³
papierówki	1,754.400	270.893
kopalniaków	1,408.064	1,605.306
kłód i dłużyc	1,717.486	—
bali, desek i łat	2,882.805	—
słupów telegraficznych .	101.369	—
podkładów kolejowych .	339.294	500.000
wyrobów bednarskich .	104.800	—
mebli	17.592	—
fornierów	100.298	—
	8,426.128 m³	2,376.199 m³

Statystycznie stwierdzona i zużyta miąższość drewna wynosi zatem . . . 15,583.374 m³
Etat rębny w kampanji 1926/27 r. . . 23,000.000 m³
Bez wypośrodkowanego przeznaczenia pozostają . . . . 8,781.047 m³
Z tego jest drewna użytkowego . . 4,829.571 m³

Ta ostatnia pozycja 4,8 milj. m³ drewna użytkowego pozostaje w ramach etatu łącznie z ilościami nieco wyżej stwierdzonemi w wysokości 2,3 milj. na rynku krajowym. Nie przypuszczamy jednak, by istotnie zużytą została, ponieważ rynek krajowy przecież nie wykazywał ani w przybliżeniu takiego ożywienia jak rynek eksportowy, czyli, że w rzeczy samej **cyfra produkcji drewna w lasach naszych nie doszła prawdopodobnie jeszcze do granicy ustalonej etatem.**

Z tego wynika, że zarzut prowadzenia gospodarki rabunkowej w naszych lasach nie jest uzasadniony, jeżeli sobie jeszcze raz uprzytomnimy, że etat rębny wynosił w kampanji sprawozdawczej 23—24 milj. m³.

Określenie gospodarki rabunkowej jest o tyle wielce niewłaściwe, że zagranica skrupulatnie podchwytuje takie wersje, i naturalnie z największą chęcią je rozwałkowuje. Krytyki stosunków naszych, wypowiedziane w formie za ostrej, nie pozostają w parafji polskiej lecz rozchodzą się wszędzie tam, gdzie są nam niechętni a takich mamy jeszcze bardzo dużo.

Jest natomiast inna kwestja: czy sposób użytkowania drewna odpowiada intencjom gospodarczym kraju? Zwracamy uwagę na coraz większy wywóz drewna okrągłego, papierówki i ostatnio również kopalniaków. To są bez wątpienia pewne niedomagania, których usunięcie jest nad wyraz aktualne.

W. Ruszkowski.

Ekonomiczne czynniki gospodarki leśnej i przemysłu drzewnego.

Organizacja gospodarki światowej dzieli przemysł na 2 zasadnicze grupy: eksploatację i fabrykację oraz wyróżnia czynniki jakie powstają z tych grup — transport i handel.

Do grupy eksploatacyjnej należy odnieść w pierwszym rzędzie gospodarkę rolną, leśną, górnictwo . . . ., jednakowoż wymienione gałęzie przemysłu zalicza się do tej grupy nie z tego tytułu, że dziedziny owe nie „fabrykują", (np. gospodarz wiejski uprawia rolę, zbiera żniwo) lecz ponieważ dostarczają one surowca do dalszej (fabrycznej) przeróbki.

Oprócz tego w dzisiejszych czasach technika uprawy surowców oraz technika ich przeróbki, zasadniczo różni się pod wieloma względami.

Z tego wynika odmienność charakteru procesu przetwórczego, co zdecydowanie wpływa na swoistość zadań ekonomicznych.

Błędnem byłoby twierdzenie, że ekonomja leśna, w której zakres wchodziłyby zasady organizacji gosp. leśnej i przem. drzewnego, mogłaby sprostać rozwiązaniu szeregu zagadnień na tych polach gospodarczych.

Tego rodzaju zasady gospodarstwa społecznego byłyby zbyt uogólnione, coś nakształt encyklopedji leśnej (odnośnie encyklop. leśnej zaznaczyć należy, że tego rodzaju praca, w dzisiejszych czasach, oddałaby duże korzyści).

W związku z niezbędnym podziałem przetwórczego procesu na 2 okresy: 1) hodowla lasu i 2) przeróbka drewna, należy odróżnić a) ekonomję gospod. leśnej i b) ekonomję przem. drzewnego.

Sprzedaż (zbyt) ma miejsce zarówno jak w gospod. leśnej (sprzedaż terenów, działek leśnych) tak też i w przem. drzewnym (krajowe i zagran. rynki drzewne).

Również produkcja surowców lub fabrykatów oraz ich zbyt posiadają odrębną ekonomiczną stronę i swego konsumenta.

Wreszcie czynniki produkcji, a zwłaszcza geneza powstania ich jest zupełnie odmienną w tych dwuch grupach przemysłu gospodarczego.

I tak, w dziedzinie gospod. leśnej ważniejszym, a nawet dominującym czynnikiem jest przyroda; praca i kapitał mają tu poniekąd mniejsze znaczenie.

Natomiast dziedzina przem. drzewnego opiera się głównie na pracy i kapitale, przyroda zaś odgrywa rolę podrzędną. Fakt ten jednakowoż nie eliminuje potrzeby zbadania wpływu czynników mniejszej wagi na tem polu gospodarczem, jak to czyni prof. H. Weber w swem ostatniem dziale naukowem „Forstwirtschafts-Politik".

Jedną z najbardziej charakterystycznych cech, jakie posiada gospod. leśne jest stosunkowo znaczna długotrwałość procesu przyrostu (kilkadziesiąt lat).

Mając powyższe na uwadze prof. Dr. Rudolf Godbersen, („Theorie der forstlichen Oekonomik 1926) niezależnie od istniejących już 3-ch podstawowych ekonomicznych czynników, (przyroda, praca i kapitał) wskazuje na nowy, czwarty czynnik — czas, którego niezna ekonomja polityczna ani też gospodarcza.

W dalszym ciągu należy podnieść kwestję cen. Czyż nie są one różne w poszczególnych kalkulacjach? Również znaczną różnicę ujawnia się w kalkulacjach własnych kosztów gospod. leśnej i przem. drzewnego, gdyż w tych dziedzinach są nader różne zasadnicze pierwiastki tworzenia się cen.

I w kwestjach dochodów (rentowności) z produkcji gospod. leśnej i przem. drzewnego stwierdza się też odmienność.

Przedewszystkiem wskazanem jest rozpatrzeć istotę renty leśnej, która jest w organicznem połączeniu z hodowlą lasów i stosunkowo posiada mniejsze znaczenie w przem. drzewnym. Renta w budżecie gospod. leśnej jest czynnikiem aktywnym, podczas gdy w budżecie przemysłu drzewnego — czynnikiem pasywnym, ponieważ nabycie terenu leśnego związane jest z kosztami.

Organizacja gospod. leśnej i przem. drzewnego nie jest jednakowa, oczywiście nie należy pomijać pewnych punktów, stycznych między temi dwoma dziedzinami, które istniały i istnieć zawsze będą, lecz jest to kwestja w omawianym temacie poniekąd uboczna.

Samo przez się rozumie, że wpłym przem. drzewnego, jako jednego z zewnętrznych czynników gosp. leśnej, jest olbrzymi.

Niniejszy artykuł niema na celu wysuwać żadnych innych wywodów, mających związek z omawianym tematem, oprócz jednego, a mianowicie: ekonomja leśnictwa jako taka winna być podzielona na gosp. leśną i przem. drzewny. Pierwsza ma duże znaczenie dla właścicieli lasów, (niezależnie od tego czy właścicielem jest państwo, czy też osoba wzgl. towarzystwo prywatne) druga — dla przemysłowców drzewnych.

Z powyższego powstaje pytanie: gdzie leży linja demarkacyjna między ekonomją tych dwuch dziedzin gospodarczych, czyli inaczej, gdzie winien kończyć się zakres pierwszej dziedziny i zaczynać się zakres drugiej?

Żeby udzielić rzeczowej odpowiedzi zaznaczyć należy, że przedmiotem gosp. leśnej winno być przedewszystkiem „gospodarstwo" lub komplekt gospodarstw (sosna, dąb i inne gatunki), natomiast przedmiotem przem. drzewnego — fabryki, tartaki i t. d., czyli wynika z tego, że zasadnicze punkty wyjścia mają charakter odmienny, co tembardziej wskazuje na konieczność podziału ekonomji leśnej.

Dostarczanie drewna tartakom, jest pierwszym etapem przetwórczego procesu.

Gospodarka leśna kończy zaś swój zakres działania przez sprzedaż terenu eksploatatorom, wzgl. wywożąc surowiec do miejsc przeznaczenia. Jak jedno tak też i drugie ma swe zastosowanie np. we Francji drewno zazwyczaj sprzedaje się na pniu, w Niemczech — jako półfabrykaty.

Proces wyróbki półfabrykatów (dłużyce, wyrzynki) jest zasadniczo łącznikiem pomiędzy gospodarką leśną a przem. drzewnym. Dlatego też wyróbka i transport winny odnosić się, patrząc na to z różnych punktów widzenia, nietylko do gosp. leśnej, czy tez wchodzić w zakres przem. drzewnego.

Zgodnie z powyższymi wywodami można przyjąć nast. szemat podziału ekonomji leśnej:

I. — Ekonomja gospodarki leśnej.
1. Czynniki gosp. leśnej
2. Organizacja jej
3. Ceny drzewa (na pniu)
4. Hodowla lasów (pielęgnowanie drzewostanu, ulepszanie, ochrona i administracja)
5. Dochodowość gospodarki leśnej
6. Sprzedaż drewna surowego i półfabrykatów.

II. — Ekonomja przemysłu drzewnego.
1. Czynniki przemysłu drzewnego
2. Organizacja jego
3. Ceny na drewno
4. Tarcie, chemiczna przeróbka i t. d.
5. Dochodowość przedsiębiorstw przemysłu drzewnego (np. tartaków, fabryk fornierów)
6. Sprzedaż fabrykatów.

Wyżej podany szemat ma na celu ujawnić łączność tudzież rozbieżność pomiędzy obiema dziedzinami: gospodarkę leśną i przemysłem drzewnym. A.

Głosy prasy niemieckiej.

Berliński „Der Holzmarkt" w Nr. 237. umieścił artykuł „Dookoła polsko-niemieckiej wojny celnej", który jest z tego tytułu ciekawy, że roztrząsa nasze projekty, dotyczące normalizacji eksportu drewna, ze stanowiska niemieckiego konsumenta.

O wojnie celnej słyszy się nie zbyt dużo, a przedewszystkiem nic pewnego. W Niemczech, pewne grupy przemysłu drzewnego starają się u władz o zezwolenie na powiększenie importu drewna z Polski, lecz kwestja ta nie jest jeszcze dotychczas rozstrzygniętą.

Oczywiście istnieją uzasadnione powody wypowiedzenia się za i przeciw zwiększonemu importowi drewna, zależnie od tego z jakiego stanowiska tę kwestję rozpatruje się.

Zainteresowani w tem są przeważnie ci, którzy zakupują w Polsce drewno tarte, przez co osięgają znaczne zarobki, nic też dziwnego, że czynią oni zabiegi w rządu o zwiększenie ogólnego kontyngentu drewna. Natomiast inni przemysłowcy drzewni, którym niezależy na imporcie drewna tartego względnie opierają się temu, uzasadniają swe stanowisko ze strony formalnej, to znaczy że jeśli rząd niemiecki prowadzi wojnę celną, to należy prowadzić ją konsenkwentnie, a nie omijać ustawę rządową przez nielegalne zezwolenie na import drewna z Polski. W Polsce prasa fachowa porusza kwestję eksportu drewna znacznie więcej niż u nas, czerpiąc wiadomości, dotyczące zwyżki cen ze źródeł wątpliwej autentyczności.

Bezpośrednio po udzieleniu wiadomości o podwyższeniu taryfy celnej na okrąglaki, donosi się o zupełnym zakazie eksportu drewna polskiego. Swego czasu pisaliśmy o bezcelowości uchwał rządowych, mających na uwadze utrudnienie handlu, bo jeżeli odnośne zarządzenie jest skierowane przeciw interesom handlowym drugiego państwa, to bodaj czy nie godzi ono z równą siłą w aparat gospodarczy. (W znaczeniu przenośnem do naszych uchwał rządowych, dotyczących handlu zagranicznego. Przyp. Red.)

Gdyby zawikłania w polsko-niemieckich stosunkach handlowych polegały wyłącznie na handlu drzewem, wówczas odnalezienie drogi pojednawczej nie napotykałoby na trudności, lecz właśnie nieunormowanie innych zagadnień natury gospodarczej, przyczyniło się, że wojna celna trwa już blisko 2 i pół lata na czem cierpi przemysł drzewny.

Czynniki rządowe obu państw nie mogą przyjść do porozumienia a w międzyczasie ludność po obu stronach granicy musi ponosić konsenkwencje tego.

Holzexporter" donosi jakoby w Warszawie mają ponownie rozpatrywać kwestje eksportu okrąglaków, tym razem nie ze stanowiska nacjonalistycznego, lecz kierując się zdrowym rozsądkiem (co nigdy nie zaszkodzi).

Ze strony delegatów polskiego przemysłu tartacznego ma być wysunięty wniosek, którego treść brzmi:

Każdy przemysłowiec drzewny może otrzymać zezwolenie na wywóz drewna okrągłego w takiej ilości, jaką będzie w stanie przerobić na własnem tartaku.

Inicjatorzy tej „mądrej" myśli byli zdania, że uchwała tego projektu przyczyni się do podniesienia krajowego przemysłu tartacznego. Przez zrealizowanie jego polscy przemysłowcy chcieli utrudnić wywóz surowca leśnego i stworzyć coś w rodzaju monopolu eksportowego.

Ponieważ jednak wywóz okrąglaków zazwyczaj prędzej uskutecznia się niż przetarcie odpowiedniej ilości drewna na polskich tartakach, przeto głębsza myśl projektu zawierała wyłącznie korzyści handlowe przemysłu tartacznego.

Bo np. jeśli by właściciel tartaku zechciał wywieźć do Niemiec 6000 m^3 okrąglaków, wówczas, podług ustawy, wystarczyłoby zapewnić odnośne władze o przetarciu na swym tartaku takąż ilość surowca.

Jednakowoż rząd polski przewidział zamaskowaną politykę tartaczników i odrzucił wniosek, stojąc na stanowisku, że nie należy udzielać przywilejów dla jednej grupy przemysłowców drzewnych.

Obecnie ma być przyjęta rezolucja „miarodajnych czynników", sprecyzowana w nast. sposób: z Niemcami mają być nawiązane pertraktacje w celu zaproponowania rządowi niemieckiemu zniesienie zakazu dowozu polskiego mat. tartego, wzamian za to Polska ze swej strony obowiązuje się nie wstrzymywać wywozu okrąglaków, nie podwyższać taryfy kolejowej względnie wywozowej.

Odnośnie taryfy celnej ma być ona zrównana do poziomu jaki obowiązywał przed wojną celną.

Informacje te należy przyjąć z pewną rezerwą, gdyż i tem razem mogą być one „próżnem gadaniem".

Powyższa rezolucja w dalszym ciągu omawia, że o ile by Niemcy nie zaakceptowali tę propozycję, wówczas Polska pozostawi Niemcom dowoli ustalenie na wspólnych obradach obustronną wysokość kontyngentu na mat. tarty eksportowany do Niemiec wzgl. na wywóz okrąglaków z Polski.

Czy te, tak rozbieżne interesa gospodarcze można będzie skoordynować — trudno przewidzieć, zwłaszcza, że spór o nie trwa już kilka lat.

O ile zaś Niemcy odrzucą propozycje, wysunięte przez rząd Polski, wówczas ten ostatni będzie zmuszony wprowadzić w życie ustawę o maksymalnej taryfie celnej na drewno surowe i to w takiej wysokości, że bodaj czy opłaci się przemysłowcom je eksportować. Pogróżki te są już przestarzałe, gdyż powtarzają się po raz setny, lecz wykonania ich jakoś nie widać, a to z tego względu, że uchwale tej sprzeciwiają się nietylko przemysłowcy drzewni lecz również prywatni właściciele lasów, których dochody zaważają znacznie w polskim bilansie. Wystarczy uchwalić którekolwiek rozporządzenie, mające na celu utrudnienie wywozu surowca z Polski, żeby tegoż dnia ceny na drewno spadły o 30 — 40% (czy nie przeciwnie? Przyp. Red).

Wówczas polscy kupcy drzewni, będą zarzucali właścicielom lasów prywatnych oraz zarządem lasów państwowych, że wskutek nieracjonalnej polityki eksportowej są oni zrujnowani i zmuszeni sprzedawać surowiec leśny o 40% taniej niż był zakupiony.

Miłość Polaków dla swej ojczyzny możemy uszanować, lecz nie należy wiązać ją z zagadnieniem tak wielkiej wagi jakim jest handel zagraniczny.

Polscy właściciele lasów są w tym względnie sprzymierzeńcami niemieckiej gospodarki, (sic! przyp. red.), przewidują oni skutki jakie wykaże zakaz importu drewna przez rząd niemiecki, to też lepiej było by dla nich, gdyby podnosząc kwestję eksportu drewna dla Niemiec, mieli na uwadze interesy ziemieckiego prznmysłu drzewnego.

A jednak Niemcom niezbędny jest nasz materjał tarty.

W dniu 10. b. m. odbyło się w Berlinie zebranie związku wschodnio niemieckich handlarzy drzewem i. właścicieli tartaków, na którem oprócz członków organizacji, byli obecni przedstawiciele rządu Rzeszy i rządów krajowych.

W referacie głównym, wygłoszonym przez kierownika związku dr. Hellera, znalazło się oświadczenie, że niemiecki rynek drzewny życzy sobie importu drzewa tartego z Polski, spodziewając się, że postulat ten będzie bardzo szeroko uwzględniony w przyszłym traktacie handlowym z Polską.

Przez otwarcie granic dla polskiego drzewa tartego spadną ceny drzewa w Niemczech, z czego skorzystają również tartaki niemieckie, które przy wysokich cenach materjału krajowego nie są dostatecznie zatrudnione.

Związek niemiecki domaga się zniesienia ceł na okrąglaki polskie i uważa, że również należałoby obniżyć cło niemieckie na polskie drzewo tarte.

Powyższe wywody zrobiły na przedstawicielach rządu bardzo wielkie wrażenie.

Niemcy doszły do tego, że we własnym interesie gospodarczym zmuszone są zrezygnować z broni, jaką jest dla nich, w wojnie celnej z Polską, zakaz przywozu drzewa tartego.

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Kartuzy D. L. P. Toruń.
Licytacja w dniu 29. października 1927 r.

Dąb	wałki opałowe	za mp.	9.00	zł
Buk	wałki opałowe	„	8.00	„
Grab	wałki opałowe	„	10.00	„
Brzoza	V kl.	za m³	12.05	„
„	szczapy użytkowe	za mp.	10.00	„
„	wałki opałowe	„	7.88	„
Olcha	szczapy opałowe	„	7.75	„
„	wałki opałowe	„	7.50	„
Osika	szczapy opałowe	„	5.00	„
„	wałki opałowe	„	4.66	„
Sosna	III kl.	za m³	26.03	„
„	IV „	„	21.64	„
„	szczapy opałowe	za mp.	10.40	„
„	wałki opałowe	„	9.43	„
Świerk	szczapy użytkowe	za mp.	10.00	„
„	wałki użytkowe	„	8.00	„
„	szczapy opałowe	„	6.90	„
„	wałki opałowe	„	6.16	„

Nadleśnictwo Państwowe Oborniki D. L. P. Poznań.
Licytacja w dniu 3. listopada 1927 r.

Sosna	szczapy opałowe	za mp.	8.37	zł
„	wałki opałowe	„	5.61	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:
Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.
dnia 14. 11. 1927 r., na **ż y t o: 38.25** — 39.25 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Polityka drzewna.

W związku ze skasowaniem t. zw. komisji meljoracyjnej przy Prezyd. Rady Ministrów — Bank Gosp. Kraj. ma zwrócić specjalną uwagę na sprawy, dotyczące przemysłu drzewnego, oraz objąć regulowanie kredytów dla tej dziedziny naszego życia gospodarczego.

Zmiana polskiej taryfy kolejowej na drewno okrągłe.

W taryfie wyjątkowej Nr. 6 na przewóz materjałów drzewnych w p. 2 „Opłaty“ ustęp b, uzupełnienia się zdaniem: Za takież przesyłki drzewa nieobrobionego, nadawanego w składzie całego pociągu, najmniej 500 tonn, przewoźne oblicza się według klasy wyjątkowej G. zniżonej o 10%.

W ust. d) tejże taryfy po słowie, bukowych, dodaje się fryzów.

Podwyżka cen drzewa z lasów rządowych mimo protestu kupców i przemysłowców drzewnych następuje w dalszym ciągu jedna po drugiej. Dyrekcja siedlecka podniosła na wrzesień ceny o 20 proc., w październiku o dalsze 25 proc. W dyrekcji łuckiej podwyższono ceny o 40 proc., Dyrekcja lwowska zarządziła w bież. mies. podwyżkę od 20 — 40 proc. — Donoszą, iż projektowane jest podwyższenie cła wywozowego na kłody i kloce o 150 procent dla drzewa iglastego, a 40 proc. dla liściastego.

PROTOKÓŁ
ze zebrania Zw. Zawodowych Leśników Rz. P. Koło Leszno.

Na dzień 5. października 1927. zostało zwołane zebranie Koła na godz. 8³⁰.

Ponieważ na oznaczoną godzinę nie zebrała się odpowiednia liczba członków, przesunięto zebranie na godz. 9.

1. Zagajenie zebrania przez p. przewodniczącego i przeczytania porządku dziennego w obecności 15, członków.

2. Wybór nowego sekretarza w miejscu zaciągniętego do wojska kol. Szczepańskiego. Wybrano jednogłośnie kol Bilskiego

3. Przeczytanie przez sekretarza protokółu z ostatniego zebrania. Sprawozdanie kom. Ochr. Pracy z broszurki z życia zawodowego, oraz protokółu z zebrania Koła Wrzesińskiego i Jarocinskiego i protokół zebrania Oddziału Poznańskiego.

4. Referat kol. Wypycha o sadzeniu i siewie drzew liściastych i iglastych.

Referent zalecał sadzenie ręką w duże otwory, a ganił zasadzenie pod kosztór, popierając wywody swoje rozmaitymi okazami drzew liściastych i iglastych i wykazując wielkie różnice w rozwoju korzeni u poszczególnych drzew i w różnych przyrostach tychże.

Następnie przeszedł mówca do siewu szkółek i zalecał przykrywać siew szkółek dość głęboko i to iglastyck ponad 2— cm. zaś liściastych ciężkonasiennych ponad 6 — cm. przeciwko czemu zebrani członkowi zaprotestowali.

Następnie p. przewodniczący podziękowawszy referentowi za wykład zabrał głos i dawał bardzo cenne okjaśnienia do wywodów przedmówcy oraz krytykował niektóre punkty referenta. W bardzo obszernej, na ten temat dyskusji, zabierali, jeszcze głos koledzy: Kaźmierczak, Pade, Bilski i Burmistrzak.

5 Przy wolnych wnioskach nie zabrał nikt głosu.

Następne zebranie naznaczono na dzień 7. grudnia 1927.

6. Wybór 2, członków do Komisji Rewizyjnej, wybrano kol. Kaźmierczaka i Stanisławskiego, poczem p. przewodniczący salwował zebranie.

Sekretarz,
Bilski

Przewodniczący Koła Leszno
Zw. Z. L. Rz. P.
Stryczyński.

Notowania dewiz z dnia 15. listopada 1927 r.
Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57,67	47,125	43,50	—	—	—	58,15	—
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	113.00	100 Gd. gld.	—	—	81,55	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	123.45	100 R. M.	—	—	—	20,43¼	23 86	—	—	123,72½	—
Belgja	5½	72.07	100 fr. belg.	—	—	58,395	34,93¾	13,95	355,—	—	72,30	—
Bukareszt	6	100	100 l.	—	—	26,07	787	—	—	—	3,21	—
Budapeszt	6	90.67	100 pengo	—	—	73,36	27,84	17,50	—	—	90,80	—
Holandja	3½	208.31	100 gld. hol.	—	—	169 —	12,07¼	40,38	1028,—	—	209,30	—
Kopenhaga	5	138.88	100 k. d.	—	—	112,24	18,18½	26,80	681 39	—	138,97½	—
Londyn	4½	25.22	1 funt ster.	43,45	25,02	20,407	—	4,87⅜	124,05½	—	25,27¼	—
Nowy Jork	3½	5.18	1 dolar	8,90	—	4,18,65	4,87 9/32	—	25,45	—	5,18,50	—
Paryż	5	100	100 fr. franc.	35,02½	—	16,45	124,06	3,93	—	—	20,37	—
Praga	5	105.01	100 k. czesk.	26,41¼	—	12,412	164,43	2,96½	75,30	—	15,37	—
Rzym	7	100	100 l.	48,47	—	22,755	89,68	5,43¾	138,15	—	28,16½	—
Szwajcarja	3½	100	100 fr. szwajc	171,92	—	80,78	25,27¼	19,29	490,75	—	—	—
Sztokholm	4	138.88	100 k. szw.	—	—	112,71	18,10⅝	26,92	673,25	—	139,55	—
Wiedeń	6½	72.936	100 szyling	125,73	—	59,04	34,55	14,10	358	—	73,12½	—

KALENDARZ TERMINOWY

SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,

ogłaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S. = Submisja
L. = Licytacja
W. = Z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczegóły W. R. D.	Bliższe szczegóły ogłoszenie Nr.	Rodz. sprz.	Uwagi
17. XI. 27.	9³⁰	P. N. Oborniki (sala p. Narożyńskiego w O.	d. - pozn.	brzoza			1000,—				129	1318	S	na drewno opałowe
	12⁰⁰	P. N. Białociołkowieckie (lokal Star. Pińskiego)	d. - białow.								126	1353	L	na sprzedaż losu
	12⁰⁰	P. N. Łuninieckiego (lokal Starostwa Pińskiego)	d. - białow.								126	1334	S	
	12⁰⁰	P. N. Pińskie (lokal Starostwa Pińskiego)	d. - biał.								125	1337	L	na sprzedaż lasu o pow. 22.39 ha i 7834 szt. drzew różnych gatunków.
19. XI. 27.	11⁰⁰	P. N. Chylonja (kancelarja)	d. - toruńska	buk	II-V	982	594,96				127	1360	S	
19. XI. 27.	11⁰⁰	P. N. Gołąbek (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna	I-IV	1248	753,99	262,01			129	1379	S	
22. XI. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
	11⁰⁰	D. L. P. Łuck (kancelarja)	d. - łucka								126	1352	S	na sprzedaż d. na pniu
	11⁰⁰	P. N. Osieczno (kancelarja)	d. - toruńska	sosna					1775,10		128	1373	S	
23. XI. 27.	10⁰⁰	P. N. Wronki (kancelarja)	d. - pozn.					4000—			128	1368	S	
	11⁰⁰	D. L. P. Łuck (kancelarja)	d. - łucka								126	1352	S	na sprzedaż d. na pniu
25. XI. 27.	11⁰⁰	P. N. Swisłockie (kancelarja)	d. - białow.	dąb				137,—						
				sosna				725,—						
				brzoza				74,—						
				olsza				118,—						
				osika				19,—						
				jesion				109,—						
				klon				74,—						
				grab				10,—						
				świerk				397,—		18773	127	1366	L	
25. XI. 27.	11⁰⁰	P. N. Osie (kancelarja)	d.- bydgoska	sosna		1574	1286,99				129	1390	S	w tem 93.40 m³ drewn nadpsutego
26. XI. 27.	10³⁰	Książęcy Urząd Leśny Strugi (kancelarja)	d. - pozn.	sosna			6900,—	4000—			129	1385	S	
28. XI. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	jodła			6065,—							
				sosna			899,-							
				dąb			44,—							
				buk			299,—							
				brzoza			15,—				126	1354	L	
1. XII. 27.	11⁰⁰	D. L. P. Łuck (kancelarja)	d. - łucka								126	1352	S	na sprzedaż d. na pniu
6. XII. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
	12⁰⁰	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.					4000—			129	1391	S	

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

1401

WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE

Państwowe Nadleśnictwo Kąty, p. Murowana Goślina

sprzeda w drodze submisji poniżej wymienione drewno użytkowe z cięć r. gosp. 1926/27

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	Rodzaj drewna	Kl.	Sztuk	m³	mp.	
1	Długa Goślina	26	Dąb B	III	1	0,39		
2	"	26	"	IV	1	0,34		
3	"	59	sosna	kopalniaki I	934	64,34		długie 3–6 metr.,
4	"			II	400	27,04		układane w stosy
5	Łoskoń	cały rewir	"	II	2	2,86		
6	"	"	"	III	8	5,95		
7	"	"	"	III †	5	2,86		
8	"	"	"	IV	3	1,23		
9	"	"	"	IV †	2	0,69		
10	"	"	świerk	III	1	0,53		
11	"	"	"	IV †	1	0,31		
12	"	"	kopalniaki		162	36,70		w całych długośc.
13	Starczanowo	92—94	dąb słupy	I			55	2 metry długie
14	"	101—104	"	II			84	
15	"	"	"	III			2	
16	"	"	sosna	III	3	2,27		
17	"	"	"	IV	4	1,47		
18	"	"	"	kopalniaki	77	12,57		
19	Radzim	cały rewir	"	"	1467	255,70		ściągnięte na linje
20	"	"	"	" †	510	92,50		
21	"	"	"	drągi II †	6			
22	"	"	"	III	162			

Pisemne oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Submisja" należy składać w nadleśnictwie do dnia **29-go listopada** br. godziny 11-tej. Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o godz. 11,15 w kancelarji nadleśnictwa. Cenę należy podać w złotych i groszach liczbami i słowami za 1 m³, sztuka wzgl. 1 mp., osobno za każdy los, przytem oświadczyć się, że oferentowi znane są warunki sprzedaży w lasach państwowych i uznają je bez zastrzeżeń. Koszta stempla ponosi nabywca, również koszta zwłóczki w Radzimin. Nadleśnictwo zastrzega sobie pewne różnice w masie oraz zatwierdzenie ofert przez Dyrekcję Lasów Państwowych.

Państwowe Nadleśnictwo.

KAPITALISTY

dla krótkoterm. rentown. transakcji w sośnie poszukuje dobrze urządz. **2-u gatrowy tartak** na Pomorzu koło Gdyni, w bezpośr. sąsiedztwie 5 Nadleśnictw, prowadz. przez ustosunk. fachowców Gdańskich. — Oferty pod nr. **1375** do Adm. R. D.

1194 **KUPUJĘ**

sosnową szalówkę, deski z murszem, kantówkę i deski wierzcholkowe

i proszę o łaskawe oferty z podaniem prz. dł. i szer.

Handel drzewa

G. WILKE - Poznań

skrzynka poczt. 154 Zał. 1904

Przedstawiciel

poważnej firmy niemieckiej poszukuje kupna większych

objektów leśnych

lub też

gotowych kopalniaków

Szczegółowe oferty pod nr. **1397** do Administr. Rynku Drzewnego.

Ogłoszenie.

1399

Nadleśnictwo Białowieskie w Białowieży niniejszym ogłasza, że w dniu **28. listopada 1927 roku** o godzinie 12-tej w lokalu Nad-ctwa odbędzie się **licytacja** drogą przetargu ustnego i za pomocą ofert pisemnych, na sprzedaż drewna użytkowego różnych rodzaji, gatunków i klas grubości:

Nr. jednostki licytac.	Rodzaj drzewa	Ilość m³	Miejsce zamagazynowania	Cena wywoławcza na cały objekt	Wadjum 5%
1	Brzoza	298,11	przy kolejce		
	świerk	91,51	leśnej		
	olsza	1,69	w oddz.		
	osika	14,35	407 — m		
	dąb	272,52			
	grab	0,47		18.562 zl	928 zł
2	Brzoza	133,04	przy kolejce		
	dąb	176,64	w oddz. 406		
	osika	6,94	i 378 — m	9 030 zł	452 zł
3	Dąb	11,47	przy kolejce		
	klon	0,26	w oddz.		
	jesion	10,12	453 — m	998.22 zł	50 zł

Projekt umowy, wzór oferty i warunki lilytacyjne są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państw. w Białowieży i w N-ctwie.

Nadleśnictwo Białowieskie.

Obwieszczenie.

1398

Państwowe Nadleśnictwo Grabowno podaje do publicznej wiadomości interesentom, że wszelkie zakupione drewno do dnia **8. XI. 1927 r.** należy wywieść z lasu najpóźniej do dnia **1. grudnia 1927 r.** po wyznaczonym terminie przechodzi drewno na własność Skarbu Państwa i będzie ponownie sprzedane.

Licytacja na drewno opałowe, jak gałęzie i pniaki odbędzie się dnia **24. XI. 1927 r.** w lokalu p. Wełnickiego w Grabownie, początek o godz. 10 rano.

Nadleśniczy Państwowy.

Ogłoszenie przetargu.

Dnia 15. grudnia 1927 r. odbędzie się w Państw. Nadleśnictwie w Muszynie (w powiecie Nowy Sącz, w Województwie Krakowskiem)

publiczny przetarg ofertowy

na około 9.523 m³ drewna jodłowego i 7.462 m³ bukowego z pnia.

Bliższych informacyj udzieli Nadleśnictwo. 1400

Nadleśnictwo Muszyna.

Dobrze sytuowane wielkie przedsiębiorstwo poszukuje z przyszłej kampanji przecierania dostawy

kilku tysięcy m³ bloków odziemkowych

taksamo **kopalniaków i papierówki** w większych ilościach przy natychmiastowej zapłacie.

Zgłoszenia pod Nr. **1350** do Administracji Rynku Drzewn.

KUPUJEMY STALE

kopalniaki jakoteż drzewostany

płacąc najwyższe ceny dla naszych bezpośrednich dostaw do kopalń.

„KOPALNIAK" Hurtownia drzewa kopalnianego Sp. z o. o.

1383 **w Katowicach.**

Submisja.

Książęcy Urząd Leśny Strugi p. Przygodzice pow. Ostrów Wlkp

sprzeda przed wyrąbaniem w drodze submisji następujące drzewo z zrębów z roku 1927/28.

I. Dłużyce sosnowe od 14 cm w cieńkiem końcu wzwyż z zrębów. 1385

Nr. losu	Leśnictwo	Oddział	Szacowana ilość m³	Odległość do stacji kolejowej droga leśna klm.	szosa klm.	stacja kolei państwowej
1	Antonin	21a	800		1,2	Antonin
2	Antoniewo	92b	500	1,9	3,3	„
3	„	100d	750	0,5	3,4	„
4	Klady	30e	250	1,7	{ 4,2 2,2	Przygodzice Antonin
5	„	59a	950	5,0	0,5	Przygodzice
6	Piecgórny	58r	700	3,0	0,5	„
7	Krzyżaki	119a	700	3,0	3,5	Antonin
8	Szmata	143a	500	2,0	5,0	Odolanów
9	„	144b	550	2,0	5,0	„
10	Wtórek	160c	400	1,0	6,0	Ostrów
11	Gorzyce	170c	550	3,0		Topola Mała
12	„	175g	250	3,0		„
	II. Kopalniaki sosnowe w całych dług. od 5 cm. w cieńkiem końcu wzwyż mierzone z korą.					
13	Krzyżaki	111,119,120	3000	1,5	5,0	Antonin
14	Cięcia zbiorowe		500			
15	Z wszystkich leśnictw		500	słupy telefoniczne i telegraf.		

Powierzchnie zrębów są na miejscach oznaczone, a masa powyższa szacowana czyli nie obowiązująca. Wyrób powyższych dłużyc uskutecznia Urząd Leśny. Chore sztuki które oznacza się wapnem oraz dłużyce poniżej 0,30 m³. przy losie Nr. 1, 4, 5, i 9 nie są objęte objektym sprzedaży.

Interesentów uprasza się o nadesłanie swych ofert do Książęcego Urzędu Leśnego Strugi poczta Przygodzice, do dnia **26 listopada 1927 r.** wiążące ich do dnia 10 grudnia br.

a) Cenę w złotych za 1 m³ loco las oddzielnie na każdy los osobno.

b) Wyraźne oświadczenie, że oferent uznaje poza powyższym ogólne warunki sprzedaży drzewa użytkowego takie, jakie obowiązują w tutejszych lasach państwowych, oraz warunki specjalne, które przejrzeć można w kancelarji Książęgo Urzędu Leśnego, lub na ewentualne życzenie warunki te nadesłać możemy za opłatą 2,-zł.

c) Datę, miejsce zamieszkania numer losu, sumę pieniężną w cyfrach i słowach oraz własnoręczny podpis właściciele danego przedsiębiorstwa,

Oferty muszą być w zapieczętowanych kopertach z napisem „SUBMISJA". Otwarcie ofert nastąpi dnia **26 listopada br.** o godz. 10,30 rano w obecności przybyłych interesentów.

Zatwierdzenie nie nastąpi wogóle, o ile oddane oferty będą za niskie.

Zatwierdzenie ofert zastrzega sobie J. W. Książe Ordynat lub jego Generalny Plenipotent.

Książęcy Urząd Leśny.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.